

ՔԱՐՈՉԽԱՌՄԱԿԱՆ

Տ. ՆՈՎՆԱՆ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՏԵՐՏԵՐՅԱՆԻ ՔԱՐՈՉԸ՝ ԽՈՍՎԱԾ ԳԱՐԵԳԻՆ Բ ԱՄԵՆԱՅՆ ՆԱՅՈՑ ՆԱՅԻՐԱԴԵՏԻ ԳԱՆԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՏԱՐԵԴԱՐՁԻՆ ՄԱՏՈՒՑՎԱԾ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ

(6 նոյեմբերի 2005 թ.)

«Մի՛ երկնջիր, միայն հաւատա՛ եւ կեցցե՛»:

(Ղուկ. Ը 51)

Ավետարաններէն ճառագայթող Քրիստոսի այս խոսքը բոլորիս կհաղորդէ, սիրելի բարեպաշտ հավաքացյալներ, հավաքքի ճշմարտության ու անոր պարզեցնող հոգևոր ներուժի մասին: Օրվա Ավետարանի դասը մեզի կպարմեն հարյուրապետի մը դստեր մասին, որ լսած ըլլալով Նիսուսի՝ հրաշագործ բժշկություններու մասին, անձամբ անոր քով գալով կխնդրէ, որպէսզի Ան գար և իր մահամերձ դուստրը բժշկէր: Ահա այդ միջոցին լուր կհասնի հարյուրապետին, որ իր դուստրն արդէն մեռած էր և իզուր էր հոգնեցնել Վարդապետը:

Այս խոսակցության իրազեկ կդառնա Նիսուս և Իր վճռական խոսքը ուղղելով հարյուրապետին՝ կպարասխանէ և կըսէ. «Մի՛ երկնջիր, բայց միայն հաւատա՛»: Ապա Իր խոսքն ուղղելով հարյուրապետի տան մեջ հավաքվածներուն՝ նույնպիսի շեշտով մը արթնության կհրավիրէ ներկաները, որոնք կողբային հարյուրապետի դստեր մահը: Այնուհետև Քրիստոս տունէն ներս ավելի առաջանալով կմտնենա հարյուրապետի դստեր, կրօնէ անոր ձեռքէն ու կըսէ. «Արի կաց, մանուկ դու: Եւ դարձաւ ոգի նորա, եւ կանգնեցաւ վաղվադակի» (Ղուկ. Ը 55-56):

Օրվա Ավետարանի հոգևոր հացին հաղորդությամբ ինչպիսի սնունդ կառնենք, սիրելի բարեպաշտ հավաքացյալներ: Պարզ է, որ բոլորս ալ այս կյանքի մեջ կբախվինք որոշակի դժվարություններու, երբ հավաքքի կյանքին մեջ թուլացած ենք, ապա հուսահատությունը նաև կդարձնենք մեր կյանքի բաժինը: Նիսուսի խոսքը «Մի՛ երկնջիր, բայց միայն հաւատա՛ եւ կեցցե՛», որպէս աղոթք արթնության հրավերի արձագանք կդառնա բոլորիս կյանքի մեջ, երբ մեր հոգևոր կյանքի ընթացքը շարունակաբար կխմորվի ու կշտեմարանվի աղոթքով ու երբ փորձության պահը կհասնի, Նիսուս անգամ մը ալ ևս կարձագանքէ մեր հոգևոր աշխարհէն ներս, որպէսզի ամուր մնանք հավաքքի մեջ և նոր արշալույսին տեսիլքը ապրինք և ավելին, նույնը ներշնչենք մեր շրջապատին: «Մի՛ երկնջիր, բայց միայն հաւատա՛ եւ կեցցե՛»:

Այս երևույթը բնականորեն իր արտահայտությունը կգտնէ նաև հասարակական կյանքի մեջ, երբ տխուր պարագաներ կդառնան բաժինը մեր կյանքին, երբ բնության արհավիրքներ հույսը գրեթէ արմատախիլ ընելու չափով կտկարացնեն մարդը, բայց կրկին հավաքքի կյանքն ապրող մարդն է, որ կլսէ Քրիստոսի ուղղած խոսքը ոչ միայն հարյուրապետի դստեր, այլև բոլորի. «Արի կաց, մանուկ դու»:

Մարդկությունն այսօր պետք է իր հոգևոր էության խորքին արմատացած պահէ Քրիստոսի այս խոսքերը, որովհետև անոնց պատճառած արթնությամբ մեր մեջ կլուսավորվի այն գիտակցությունը, որ հրաշքները հարաժամորեն կծնին մեր էության մեջ վերապրած

կյանքի ընթացքին ու շրջապատին մեջ: Կմնա սակայն, որ մենք մեր հոգու աչքերը բանանք և զգանք, որ մեզի հետք բայլողը Քրիստոս է, որ կհաստատեն մեր մեջ հավաքի գործությունը և խրոխտ կկանգնեն: «Արի կաց, մանուկ դու»:

Այսօրվա Ավետարանի կանչը այս կամ այն ձևով ժողովուրդներու կյանքի մեջ կդրսևորվի, ան անընդհատ կրկնված է նաև մեր ազգի, Եկեղեցվո կյանքին մեջ, երբ սև մութ ամպեր ծածկած են հայոց երկինքը, բայց միշտ ալ նախախնամող Աստված Իր հավիտենական խոսքով առավել կյանք է ներարկած մեր նախնյաց հոգևոր կյանքի մեջ և լսելի է դարձուցած Քրիստոսի խոսքը. «Մի՛ երկնջիր, բայց միայն հաւարա՛ն եւ կեցցե՛»:

Այսօր մեր կյանքի մեջ ամեն րոպե կհանդիպինք հարյուրապետին և իր դստեր պարագան ներկայացնող երևույթներուն, ուր ծառան է, որ հուսահատ վազելով կուգա հարյուրապետին, որպեսզի իզուր չհոգնեցնեն վարդապետին և կասեցնեն անոր այցելությունը: Գիտենք սակայն Քրիստոսի պարասխանը, ուրախ ենք նաև անոր համար, որ Նայասարանյայց Առաքելական Եկեղեցվո կյանքին մեջ Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնեն կճառագայթեն Քրիստոսի Ավետարանին պարզամը անթիվ գործերով, որոնք գործնական արտահայտությունն են Քրիստոսի խոսքին. «Մի՛ երկնջիր, բայց միայն հաւարա՛ն եւ կեցցե՛»:

Քրիստոսի այս խոսքը, սիրելի Վեհափառ Նայրապետ, Դուք դարձուցած եք Ձեր սրբի աղոթքը, այս աղոթքով գահակալության Ձեր առաջին օրերը սկսած աներկյուղ ու անկշռելի հավաքքով, նոր կյանք կներշնչեք բոլորիս և ի պարասխան Ձեր անհապնում հավաքքով ու եռանդով ծավալված առաքելության Քրիստոս կխոսի բոլորիս, ինչպես խոսեցավ հարյուրապետի դստեր:

Ավետարանը կպարզամեն նաև մեզի այն մասին, որ հարյուրապետի դուստրը ուրքի կանգնեցավ և նոր կյանքով լցվեցավ և «դարձաւ հոգի նորա ու կանգնեցաւ վաղվադակի»: Այս խոսքը կվերաբերի մեզի, եթե կսիրենք Նայասարանյայց Առաքելական Եկեղեցին, որուն ծննդավայրն է Սուրբ Էջմիածինը, ապա պարտ ենք համախմբվիլ ազգիս Վեհափառ Նայրապետի շուրջը, գորացնելու անոր բազուկների ուժը, որպեսզի առավել բարգավաճ դառնա Նայասարանյայց Առաքելական մեր Մայր Եկեղեցին ի Նայասարան, հԱրցախ և ի Սփյուռս աշխարհի:

Վեհափառ Նայրապետ, այս օրերուն կրոնախմբենք Ձերոյ Սրբության՝ Լուսավորչի գահին բարձրանալու վեցերորդ փարեդարձը: Բոլորիս աղոթքն է, որ Ձեր հայրապետական մականը մնա ծաղկյալ, և Դուք շատ երկար փարիներ քաջառողջությամբ ու նորանոր իրագործումներով Նայասարանյայց Առաքելական Եկեղեցվո նավը առաջնորդեք դեպի առավել բարձունքներ:

Ձերոյ Սրբության առջև դրված կան բազում անհեփաձգելի հարցեր ու ծրագրեր, բայց Դուք այդ բոլորին անտարակույս պիտի փոկաք, քանզի Ձեր սրբին մեջ կարճագանքե Քրիստոսի խոսքը. «Մի՛ երկնջիր, բայց միայն հաւարա՛ն եւ կեցցե՛»: Ձերը պիտի ըլլա նաև իրավունքը վայելելու Եկեղեցվո հոգևոր վերագարթոնքը, և մեր ժողովուրդն ականջ կուտա Քրիստոսի պարզամին. «Արի կաց, մանուկ դու»:

Ձերոյ Սրբության գահակալության վեցերորդ փարեդարձի առիթով մենք անգամ մը ևս Ձեզի կբերենք որդիական մեր ջերմ սերն ու հավաքարմությունը, մեզի կձայնակցին նաև Արևմտյան թեմի թեմական խորհուրդի անդամները, որոնք այս օրերու, ուխտավորաբար և Ձերոյ Սրբության հրավերով նաև վարչական պարտականություններով կգտնվին այսօր: Սա պահուն, սիրելի Վեհափառ Նայրապետ, սրբի պարտք կզգանք հանուն Արևմտյան

Նայրապետական իր ուղևորության ընթացքին Նայոց Նայրապետին պարգամներուն մեջ անընդհար կ'ապրկերվէին Նայրենիքն ու Սուրբ Էջմիածինը: Նայոց Նայրապետի օրհնաբեր և շնորհաբաշխ այցելությունը Արևմտյան թեմեն ներս հասարապեց պարմական նոր հանգրվաններ բոլոր մակարդակներու վրա, ըլլա եկեղեցական, ըլլա հայրենասիրական, քաղաքական և ընկերային մարզերեն ներս: Օրհնվեցան հիմքերը Առաջնորդանիստ եկեղեցվո և շար ծխական եկեղեցիներու: Նայրապետական Պարարագներով ու ժողովրդական բազմություններուն ուղղված իր խոսքերով Նայոց Նայրապետն իր գավակներուն հորդորեց գործնապես նվիրվիլ Նայրենիքին և Սուրբ Էջմիածնին: Ի պարասխան այս բոլորին, սիրելի Վեհափառ, այսօր, երբ մենք կ'ստանախմբենք Ձերդ Սրբության գահակալության վեցերորդ փարեդարձը, մեր մեծագույն նվերը Ձերդ Սրբության պիտի ըլլա սոս Կարված վերարժեվորված հավաքքի մեր կյանքը և հավաքարմությունը դեպի Սուրբ Էջմիածինը և դեպի Ձերդ Սրբությունը:

Աներկյուղ պահենք մեր հավաքքը, մանուկին նման անսանք Քրիստոսի այս խոսքին և ապա մեր մեջ պիտի գտնենք վերակերպումի ոգին ի խնդիր Տայաստանյայց Առաքելական մեր Մայր Սուրբ Եկեղեցվո և ի բարգավաճումն Սուրբ Էջմիածնի և ուրախություն մեզ և Վեհափառ Տայրապետին այժմ և միշտ և հավիտյանս հավիտենից:

«Շնորհք, սէր եւ խաղաղութիւն եղիցին ընդ ձեզ եւ ընդ ամենեւեւանսդ. ամէն»: